

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7981/2021
03.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., сада са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Слободан Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 187/21 од 02.09.2021. године, исправљене решењем истог суда Гжрр 187/21 од 03.11.2021. године, у седници одржаној 03.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 187/21 од 02.09.2021. године, исправљене решењем истог суда Гжрр 187/21 од 03.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву Прр1 2/20 од 21.06.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је тужена обавезана да тужиоцу плати на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја Ст 11/2010, који се води пред Привредним судом у Краљеву и то: износ од 714.184,68 евра са каматом по стопи од 6% годишње почев од 06.04.2017. године до исплате и износ од 25.388,38 евра на име обрачунате и ненамирене камате рачунате на износ главног дуга од 714.184,68 евра за период од 19.03.2009. године до 05.04.2017. године, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 285.150,00 динара, са законском затезном каматом на износ досуђених трошкова од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 187/21 од 02.09.2021. године, која је исправљена решењем истог суда Гжрр 187/21 од 03.11.2021. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке за износ главног дуга од 714.184,68 евра и за износ од 25.388,38 евра на име обрачунате и ненамирене камате рачунате на износ главног дуга од 714.184,68 евра за период од 19.03.2009. године до 05.04.2017. године, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке у делу одлуке о камати, тако што је тужена обавезана да тужиоцу на износ главног дуга од 714.184,68 евра плати законску затезну камату почев

од 13.05.2020. године као дана подношења тужбе па до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, док је одбијен тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на износ главног потраживања од 714.184,68 евра плати законску затезну камату за период почев од 06.04.2017. године до 12.05.2020. године, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу одлуке о камати на износ главног дуга.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одлуке у делу којим је одлучено о камати на главни дуг (периоду за који тече камата), дакле против дела пресуде којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија тужиоца недозвољена.

Преиначење одлуке о камати као споредном потраживању на главни захтев, ревизију не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП с обзиром да ревизија против одлуке о камати није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић